

KÖZVÉLEMÉNY

Megjelenik vasárnap, szerdán és pénteken
SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
Arpád-utca 268. szám.

Főszerkesztő: dr. HAJDU DEZSŐ
Felelős szerkesztő: dr. SZABADOS JOZSEF

Előfizetési árak 1 hóra:
HELYBEN 40 FILLÉR. VIDÉKEN 60 FILLÉR.
Előfizetést és hird. átljat a kiadóhiv. kérünk.
Egyes szám ára 2 fillér.

Érdek.

„... a büntől könnyebb megóvni magunkat, mint nemes érzelmeink eszélytelen elragadtatásától, nem elég az erkölcs törvényeit meg nem szegni, még sok más jogos érdek van, melyek megsértve, megboszulják magokat, s az emberi viszonyokon, a hatás és ellenhatás természeténél fogva, vas kényszerítéség uralkodik“ mondja Gyulai B. Kémény Zsigmond emlékezetében.

A legjogosabb érdek pedig, melyet csak elképzelhetünk, az, hogy tudásunk és tevékenységünk érvényesüljön. Ha ismereteket gyűjtöttünk, és önfeláldozó szorgalommal oly műveltségre tettünk szert, melylyel nemcsak saját céljainkat követhetjük, hanem a fölösleget embertársaink oktatására és nevelésére fordíthatjuk, ezen oktatás és nevelés által magunknak elismerést és tiszteletet szerezhethetünk, akkor ez érdek ugyan, de oly érdek, mely a legszenyebb kötelességteljesítés alapját képezi. Mert végeredményében minden érdeken alapszik. Mikor a pap azt prédikálja, hogy legyünk vallásosak, mert csak ezáltal érhetjük el az örök üdvösséget, vajjon ez nem érdek-e, hogy jók legyünk, hogy a jónak áldásában része-

süljünk? Mikor a szabadság magasztos eszméjét hirdetjük, vajjon nem érdek-e ez, hogy a szabadság megszerzése által érdekeinket annál jobban előmozdithassuk? Érdek az alapja minden cselekedetnek, a tett csak az által lesz jóvá vagy rossz, amint az alapját képező érdek tiszteletreméltó vagy gáncsot érdemlő. Ha arra tüzel, hogy ambíciókat akkép elégtűsük ki, mikép abból a közre haszon háromljék, úgy jót tettünk, ha pedig dicsvágyunk kielégítésének mások előnyét akarjuk áldozatul hozni, akkor rossz fát tettünk öntömjenezésünk oltárára. A hatás és ellenhatás vas kényszerítéség uralkodik mindenben. Ha elgörbült a pálcám, s azt akarom, hogy újra egyenes legyen, a görbülés ellenkező irányában görbitem meg, ezen visszahatás által megkapja egyenességét.

Ha nemes érdek érvényesül, annak nincs rossz ellenhatása. Szívesen tömörülünk oly zászló alá, melynek győzelme dicsőséget hoz, örömet adozunk elismeréssel az oly férfinak, kinek munkássága következtében jólétünk gyarapszik, erkölcsünk nemesbűlnék, röviden annak, kinek hasznát látjuk. Az ilyen embernek legtöbb törekvése az lesz, hogy minden hasznáható erőt maga köré csoportosítsa, először azért, mivel sokkal magasztosabb egy ki-

próbált vitézségű sereg hadvezérének lenni, mint egy minden rendet és fegyelmet nélkü löző csapat főkolomposának, másodsorban és főleg azért, hogy az egyesített munka által célját könnyebben és biztosabban elérhesse. De rögtön beáll az ellenhatás, ha érdekeink züllését látjuk, ha a vezető férfi érdeke ellentétben áll a mienkkel, ha cselekvéseinek rugója öt mástelé hajtja. Ha oly sűrű a fa lombja, hogy a napsugár rajta nem törhet keresztül, örökös árnyékával az alatta elültetett csemeték tönkremennek, mit tehetünk mást, mint hogy a fa ágait megnyessük? Ha nem juthat érvényre a tudás, az intelligencia, mert visszaszorítottatik, oly érdek lett megsértve, mely megboszulja magát. Elmaradhatatlan a káros következmény. Zsákcútába hajtja a közügy szekerét, amelyből nincs kijárat, megfeneklik, felborul és felborulásával a rajta levő drága és kényes terhet megsemmisíti.

Nagyon kényes portéka ám a közügy, de még kényesebb a bizalom, mely vezetőjét állásába emelte. A magyar nép romlatlan lelke mindig hiszékeny volt és az ma is, s nincs nép a világon, melyet hatásvadászó szólamokkal annyira meg lehetne indítani, mint a magyart. Bizalmat előlegez, mert nem ismeri a tekervényes csalafintaságokat; ez pedig annyi-

A „kisbíró“ szava vagy a lelkiismeret.

Irtta: ÁBRÁNYI EML.

Bizony, atyámfia, van valami bennünk,
A mi folyvást bolygat, sohse hágy pihenuünk,
Hogyha olyat tettünk, minnek neve: véték.
A bűnt, ha gazdag, se irigyelj tek.

Nem boldog a bűnös, bárha szemről szembe
Tisztelje a világ s öltözzék selyembe;
Nyomorult az, a kit önnön lelke vádol,
S hitványul leroskad a bűnök súlyától.

Nem boldog a bűnös, gyűjtse bár halomba
A föld minden kincsét és övezze pompa;
Inkább vagyok szegény, tiszta becsülettel,
Ha önmagam előtt szégyenkezniem nem kell.

Hogyha rendben van a lelkiismereted,
Még a balsorsot is vigan nevedheted,
Rossz barát, ellenség, te neked nem árthat,
Fittyet hányhatsz bátran az egész világnak.

De ha a „kisbíró“ oda benn dörömböl,
Jusson bár ki részed százfélé örmöböl,
Elj, a hogy nem él más a kerek föld hátán:
Láthatatlan kézzel folyvást tép a sátán.

Egy percnyi figyelmet, hogy ha nekem adtok,
Szomorut, megrázót, erről most hallhattok,
Figyeljetek ide. Mert a nimthogy élek,
Oly igaz valóság, amit elbeszéltek.

Módos András uram jó módú volt nagyon
S nem apadt, inkább nőtt keze közt a vagyon;
Volt szép háza, kerje, gondosan művelve,
S benne asztal fia pengő pénzzel telve.

Szántóföldje száz hold, tiz a kaszálója,
Minden esztendőben megtelt csürje, ólja,
Volt az istállóban jármos ökre hat pár,
Lzmosabbat, szebbet már nem is láthatná.

Volt is becsületje az egész faluban,
Emelt fővel járkált Módos András uram.
Meg is suvegelte minden ember szépen
Állott a községnek nagy tiszteletében.

Sok leányos házhoz kérték, csalogatták,
Asztalnál az első helyet neki adták,
Zamatos borocskát poharába mértek.
Mert hát agg legény volt s jó lett volna férjnek.

De a lakomáknak még is az a vége,
Hogy agg legény marad s nincsen felesége,
Jólétben, bőségben éldegél magában,
Nagyokat pipázik tornácós lakában.

Élt a szomszédságban, kevesebb jóléttel
S több szomorúsággal — öreg Szikra Péter,
Nem volt biz az öreg, de fejét benötte
A sok fehér hajszál időnek előtte.

Jó Módos Andrásnál nem sokkal idősebb,
De kétszerre gyöngébb, háromszorta öszebb,
Sok fájdalom, gondja erejét elvették,
S munkabíró korban vén emberré tették.

Volt hű felesége, gyermeke is három,
Virítottak, nőttek, mint bíbók egy száron;
Juleső zsbajtól volt hangos a háza,
Annál csöndesebb most s ridegebb a gyásza.

Hajh! az isten néha boldogokat ver meg!
Először a hitves, azután a gyermek.
Aratott a kaszas, míg mind learatta, —
Valamennyit rendre sir ólének adta,

Szikra Péter özvegy s egy magzata sincsen,
Kire bánatában vigaszul tekintsen;
Nem igen sokat ér már neki az élet,
Kedve, reménysége végkép semmivé lett.

Vigasztalja András, áthívja magához,
Ültetgeti sokszor rakott asztalához,
Kínálgatja szépen mindentelé jóval,
Sokszor éjfélig is tartogatja szóval.

Egyszer egy szép este, mikor együtt ültek
S lassan borozgatva beszédbe merültek,
Szikra Péter így szólt halkán, szomorúan:
«Gondoltam valamit kedves szomszéd uram!»

«Halljuk!» szólott András s hozzá tette nyomban:
«Csak valami jót ám!» A másik azonban
Törölgeti szemét s egypár percig hallgat,
Könnyitvén magában a nehéz fájdalmat.

Azután megszólal: «Nem maradok itten!
Tán elhagy a bánat, ha máshova vittem!
Nincs itt maradása a férjnek, apának . . .
Hogyha itt maradok, elemészt a bánat!»

Gyógyulást sebemre már csak úgy remélek,
Hogyha innen elmek, innen távol élek;
A vigaszt, a jó szót addig nem veszem be,
Míg itt minden őket juttatja eszembe!»

«Ejnye szomszéd hát, én?» — «Áldja meg az isten,
Mert jó volt bozzám . . . de . . . nem maradok itten!»
— «Hát hová megy?» — «El még egy kis öcsém, ide
— Az igaz hogy távol — vagy tiz mértöldnyire.

Ahhoz megyek . . . annak van derék családja,
Ott maradok, bátyját ha szívesen látja;
Sok nyájas levélben hívogat már régen,
Megsittulok kedves rokonok körében.»

val nagyobb baj, mivel csak saját kárán okulhat. Végre belátja, hogy a hangzatos szövegek nem voltak más, mint röppenő szavak, felnyílik szeme és borzadva látja az örvényt, a hova hiszékenysége vitte. Nem képzelte, hogy volnának emberek, kik az ezeket csupán lépcsőfokoknak tekintik, hogy a törpék felülve az óriás vállára, óriásoknak látszassanak, felhasználva a sérelmeket, melyekkel a nép örök-időktől fogva illetve voltak, a maguk világboldogító hangzatos ígéreteik által látszassanak orvosoltatva, — s a nép felrugja azokat, kik jóltevői voltak, kik őt magukhoz akarták emelni, s hódol azoknak, kiket magához bir jerántani. Hogy vannak olyanok, kik ily feltételekkel is hajlandók magukat vezetőkné neveztetni, ennek sincs más oka, mint az érdek. Éltek már sok ezer évvel ezelőtt is olyanok, kik nevüket meg akarván örökíteni, olyasvalamit követtek el, mit sohasem lehet elfelejtetni. S a hiszékenyek utánuk mentek, mert a magabaszállás, az ébredés többnyire későn szokott bekövetkezni, mikor már ott állunk reményink roncsainál, amikor már verdeshetjük mellünket, kiálthatjuk: Mea culpa! Mea culpa! Miért is nem engedték azon érdekeket érvényesülni, melyek a mieinkkel azonosak, miért éltünk baglyok módjára, kik a sötétséggel szövetkeznek, gabonát vetettünk, s csak töviseket aratunk!

Kell-e mondanom, hogy zentai ember vagyok és a helybeli állapotok fakasztották belőlem ezt a keserveket? Hol van annyi jogos érdek eltiporva, mint itt? kátyuba vitték közéletünk szekerét. Kigázolhatunk-e még valamikor belőle? Bizzunk a természet rendjében, hogy a hatás és ellenhatás természeténél fogva ez ellenhatás is városunk boldogulására nem-sokára be fog következni.

HIREK.

Majorossy János meghalt. Majorossy János püspök 26-án éjjel meghalt. Az elhunyt főpap általános tiszteletben részesült, de különösen szerették Bácsmezyében, ahol halála híre mély megdöbbenést és részvétet fog kelteni. Császka György elhunyt után Majorossy János lett érseki vikarius Kalocsán, de nem sokáig kormányozhatta az egyházmegyét, mert 26-án éjjel 73 éves korában elhunyt.

A Gazdakört a múlt vasárnapra rendkívüli közgyűlésre hívták egybe, „a helyzet megbeszélése végett.” A kör tagjai látván, hogy oly elemek akarják ott politikájukat kifejezni, akik a gazdaközönseget egyáltalán nem képviselik, a közgyűlés megnyitását és megtartását ellenezték, miért is a közgyűlés megtartható nem volt.

Meghívó. A „zentai kereskedő ifjak egyletének” vigalmi bizottsága december hó 3-án este 8 órakor saját helyiségében az egyleti tagok számára házi-estélyt rendez, melyen a tagokat és az ezek által bevezetett vendégeket szívesen látják. A belépés díjmentes. A monológot elődjök 1. König József 2. Spitzer Nándor egyleti tag urak.

Kitüntetés. Dr. Hodik János adai ügyvédet értesülésünk szerint Bács-Bodrogh megye főispánja kinevezte tiszteletbeli megyei főügyesszé

Mezyei bizottsági tagok. Bács-Bodrogh megye törvényhatósági bizottságának a f. év végével megüresedő tagsági helyeit december 7-én töltik be választás útján. Eddigelé még csekély érdeklődés mutatkozik a választás iránt.

A gazdasági bizottság ülése. Tegnap d. u. a gazdasági bizottság ülést tartott, melyen három kérdés került szőnyegre. Az egyik a legelőj megváltoztatását célzó javaslat volt, a bizottság azonban a régi legelőj fentartását javasolja. A másik tárgy a bácsi tiszai ármentesítő társulat átrata volt, amely szerint a nagyréti csatornázás és szivattyu telep költségei körülbelül annyiba kerülnek, mint a hogy mi, április hó 1-én megjelent számunkban kimutattuk és amelyben amelyben egyttal közli a társulat igazgatósága

azokat a módokat, amelyek szerint a költségek fizethetők. A bizottság tudomásul vette az átiratot és a csatornázási és szivattyutelep létesítési munkálatok elrendelése iránt a közgyűlésnek javaslatot terjeszt elő. A harmadik pont az új rakpartépítés folytán előállott új rakpartdíjszabás előterjesztéséből állott. A bizottság az előadó javaslatát magáévá tette. Mindezek a tárgyak közgyűlés elé kerülnek.

Városi képviselő választások Szabadkán. A tegnapi városi képviselőválasztásokon Szabadka 11 kerületében folyt a szavazás. A 11 kerületből 7 kerületben a kormány- illetve hatósági párt, 3 kerületben a függetlenségi párt győzött, 1 kerületben pedig a 9 jelölt közül 3 függetlenségi és 6 kormánypárti lett megválasztva.

A Dal- és Zeneegyesület házi-estélye. Szombaton, folyó hó 26-án este 8 órakor tartotta a Dal- és Zeneegyesület az Eugen szálló emeleti termeiben első házi estélyét, amelyre szép számu művelőzetre váró intelligens közönség sereglett egybe. Az estély egyike volt a legsikerültebbeknek, amelyen a közönség a szó legteljesebb értelmében fenomenálisan mulatott. Az előadott programszámok oly művészi nívón állottak, olyan bámulatos precizitással adattak elő, amelyhez a derék egyesület a múltban már hozzászoktatott bennünket. Ékes elismeréssel falengető tapssal honorálták az estélyen résztvevők úgy az énekkar, mint a zenekar tagjainak derék buzgalmát, amely a szép sikert teremtette. Az egyes számok között, és azok után széles jókedv, vidám hangulat uralkodott a közönség soraiban, amely aztán a késő éjjeli órákig együtt tartotta a szépszámu társaságot.

A Kaszinó közgyűlése. A Zentai Kaszinó egylet ez évi rendes, illetve tisztújító közgyűlését 1904. évi december hó 4-én vasárnap délután 5 órakor tartja a Kaszinó egylet helyiségében.

A bajai Duna-híd. A baja-bátaszéki első-rangu fővonal és Duna-híd építésére a forgalmi eszközökkel együtt 8.000.000 koronát irányoztak elő, mely összeget 3 év alatt kell felhasználni. Az 1904. évi 300.000 korona részletet előmunkákra próbafurásokra és kisajátításokra fordították. 1905-ben 2.500.000 koronát fognak felhasználni s ez összeg jórésze a Duna-híd pilléreinak építésére jut, melyre az árlejtést a máv. igazgatósága korábban tavasszal fogja kiírni.

Tartóztatja András . . . mégis . . . ejnye hátha?
De nem enged Péter, megy ki a világba.
«No ha egyedül hagy ebb' a nagy faluban:
Megveszem a házat Szikra Péter uram!»

Megalkudtak mindjárt. «Mert jó volt irántam,
Magam is — nem drágán — a szomszédnak szántam.»
«All az alku, szomszéd! No hit ebben maradj.
Igyunk is rá mindjárt egy tele poharat!»

Kifizette András ropogás bankóval,
És meg-megtetézte sok baráti szóval.
«Aztán mikor indul?» részvevőn kérdezte.
«Holdvilág ha létszen, megyek holnap este!»

Egymástól melegen bucsut is vevének.
«Viszafordul még majd, de megérem én, meg!»
«Majd csak akkor, hogyha érzem a halálom . . .
A kis temetőig utamat megjáróm . . .!»

Elbucsuzott Péter a falu népétől,
És utára indul, bár a feje szédül;
Inogó lépéssel megy a temetőbe,
Imádkozik, — azután lassanként előre!

Haladt át az erdőn és a lombos fákról
Félalombon egy-egy csipegő madár szól,
Fátyolat a holdfény az ágakra szötte,
Végtelen csöndesség terül el fölötté.

Egyszer csak nesz támad és a háta megett
Hall kopogni gyorsan súlyos lépéseket
Megfordul azonnal s Módos Andrást látja,
Sebbel-lobbal törtet szomszédja, barátja.

«Hova szomszéd?» — «Ejnye nem hagyom magára
Hátha egy-egy rabló, hiszen pénz van nála!
Az erdő végéig legalább kísérem,
Ott már biztos, — tulnan tanya van, úgy vélem.»

Megköszönte Péter a nagy szívességet,
Egymás mellett aztán mentek mendégéltek.
Felhő jött az égbe, a holdfény elillant,
Ekkor a sötétben valami megvillant.

Valami megvilant és iszonyu jajszó
Csapott fel az égbe, nagy messzire hallszó,
De nagyobb az erdő néma messzesége,
Elnyelte a hangot . . . még egy . . .! aztán vége!

Zizegő fak között, sugó bokrok alatt
Égő piros arccal Módos András szalad,
Halványuló képpel házába igyekszik,
Egészen elsárgul, a mikor lefekszik.

Huzza takaróját, huzza a fejére:
«Nem tesz tanuságot ellenem a vére!
Se halott, se élő! Soha senki! Ne féj!
Maradhatsz, mint eddig, gazdag, bátor, kevély!»

Módos András uram, ejnye de furán néz,
Elkapja szemét, ha valaki rá néz,
Lesütli a földre s a porba szegezve
Tartja hosszan, mintha valamit keresne.

Hogyha szólnak hozzá, szinte összeretlen,
Odavet egy-két szót s elfordul ijedten;
Sokszor a beszélőt válasz nélkül hagyja,
Kétszer ha köszöntik, egyszer sem fogadja.

Megesik nagy ritkán hogy nevet, komázik
De olyan a kedve, hogy az ember fázik;
Néha egy óráig sem bírják beszédre,
Máskor meg . . . ni, mintha magával beszélne.

Egyszer a mint lassan háza felé megyen,
A szemébe nézett valaki mereven;
András fölkiáltott: «Ki mondja hogy én? mi?
Takarodjál! Még mersz engemet becsmélni?

Elpusztulj, gazember! Nem igaz! Ki látta?
Irgy kutya, vinnél az akasztófára!
Neki támad dühvel, ledönti a porba,
Ugy vitték el onnan szinte haldokolva.

Egyszer éjjel tájon csak rohan a házból,
S jajgatva szaladgál, kikelve magából:
Itt van! Kéri pénzt . . . Kéri számon tettem!
Istenem, teremtom! . . . mért is cselekedtem!

Összefutnak . . . kerdik: mi az a mit látott?
Keresnek, kutatnak . . . itt nincs senki! hát ott?
Módos András nem szól, néz maga elébe,
Titkos félelemtől eltorzult a képe.

Lefektetik aztán és a falnak fordul,
És dűnyög magában, pittymallatig zordul:
«De hiszen . . . bolondság! . . . Nem tudhatja senki!
Házából a népség dőbbenve megyen ki.

Kéri az egyházfit Módos András nagyon:
«Eressz a templomba, ha irgalmad vagyon!»
Bebocsátja . . . roskad . . . de felugrik, tombol,
«Megütött az isten! . . .» szól s fut a templomból.

Piacon a sok nép álldogál, beszélget,
Szikra Péter uram emléke föléled:
«Hej be jó ember volt, az isten megáldja!
Rokonok közt mostan jól van bizonyára!»

Hallja Módos András, oda lép közéjük,
S a húzódo nép közt vasmarokkal szét üt,
Megáll forgó szemmel s hangos nevetéssel
Fölkiált: «Nem ott van! Nincs ott Szikra Péter!

Ott van, hova napfény, holdfény se világít!
Soha onnan többet egy lépést se tágit!
Csak ha majd kürtöinek a végítéletre
Akkor kel föl újra, csontját összeszedve!

Ejjeli csend Váradi Dömötör f. hó 26-án, szombat este, miután szolgálatadója házában napi munkáját bevégezte és hazaindult a napi munka fáradságát kipihenni, az unalmas egyhangúságon kissé változtatni betért Nagy Viktor tópart utcai kocsmájába. Ezzel ökelme azonban be nem érte és hazafelé ballagva kocsimáról-kocsimára ment és mindenütt hosszabb-rövidebb látogatásokat tett, mignem valami Takács-féle büntanyába vetődött, ahol keményen bort követelt. Ott azonban bort nem kapott és miután szép szerivel nem távozott, kitétték a szűrit. Váradi nem tágitott és verte az utcaablakokat és fenyegetődzött, hogy aki kimerészel jönni, azt menten leszurja. Rigyicski Zdrávkó (csirke) nyomban kint termett és Váradit a földre teperte, ez azonban dulakodás közben készt Rigyicskibe mártotta, úgy, hogy ez elaléltan összerogyott. Váradi futásnak iramodott. Éppen akkor cirkált arra az éjjeli őr, aki a nyoszörgő Rigyicskit fölemelve, bevezette Takács-hoz és megtudva tőle a történeteket, rögtön Váradi lakására mentek, őt közrefogták és a rendőrségre kísérték. Rigyicskit pedig a kórházba szállították.

A gyufaoldal halottja. Pálkás Erzsébet, Szollár Panna éjjeli üzletében alkalmazásban lévő leány, megunva a bűnös életmódot, tegnapelőtt gyufaoldalt ivott. A mérég megártott a szegény párának, mert másnap reggelre halott volt. Tegnap temették.

Kidobták, mert nem fizetett. Ravasz István vasárnap mulató kedvében volt jóllehet a pénznek még hirmagja sem ütött fészket a zsebében. De sokkal leleményesebb s vakmerőbb legény ő, seuhogy a pénzihiány neki gondot okozott volna s kiölte volna belőle a mulatózó kedvet. Gondolt tehát egyet, s bement a Magyar Király vendéglőbe s ivott derekasan elléven készülve a legvégsőre, a kidobásra is. — Négy pohár söröt fogyasztott el, amikor fizetnie kellett volna. De mivel nem volt pénze, megkapta azt, amire derekasan rászolgált, alaposan kidobták. A kidobás után a főtérén kiabált, váltig hangoztatván, hogy őt azért dobták ki, mivel nem ur, hanem paraszt. Ugy látszik, a 4 pohár sör készíttette őt erre a nyilatkozatra s józan szóval nem állíthatja azt, hogy azért dobták ki, mert paraszt és nem ur.

Erővel neki hajtott. Huszák Ferenc szállási gazda e hó 23-án a szállására hajtott kifelé. Gömöri Mihály béres szintén egy kocsin igyekezett a szállásra, s találkozván Huszákkal

Csendes, zöld erdőben, erdő fenekében
Neki ott ágyaztam, ott alszik szépen!
Ágyát megvettem fényes holdvilágnál.
Ott a keresztúton, hol az ördög járkal.

No mit néztek úgy rám, verjen meg az átok!
Menjetez keresni, majd megtaláljátok!
Nesztek pénz! Az enyém, meg az övé! Nesztek!
Itt a jutalmatok, hogy ha jól kerestek!

Szörnyű kaczagással megy háza cibe.
Talpon van a falu, forr a falu népe,
Rázzák a fejüket sügnak-bügnak szerte,
Módos Andras magát jaj! mibe keverte!

Egy része megindul, ásót kapát ragad,
S túrja föl az erdőn itt-ott az utakat;
Nem sokaig ástak, hosszan se keresték,
Megtalálták mindjárt Szikra Péter testét.

Nosza mind elszörnyed s a gyilkost gyalázza.
Ostrom alatt van már Módos Andras háza.
Kézét-lábát vasba verik az emberek,
Hanem ő csak kaczag, hogy a könnye pereg.

Kaczag, mikor viszik; kaczag mikor ott áll
A szent feszületnél, a törvénybíróknál;
Nem kell neki börtön! Tartják fogva máshol;
Soha ki nem gyógyul e vad kaczagásból!

Senki föl nem adta, senki nem vádolta.
A legelső ember maradhatott volna,
Hatalmas, irigyelt, becsült férfiu... de
Mégolte a saját lelkiismerete!

szántsándékkal neki hajtott kocsijával Huszáknak. Az összeütközésből kifolyólag Huszák kárt szenvedett, mert kocsija eltört. Feljelentette tehát a bérest s megbüntetésén kívül kártérítést is követel.

Akik tudják a törvényt. Pohárkóvics Benedek, Szirák István, Aulik Imre napszamosok folyó hó 27. és 28-ika közötti éjjel a főtéren lármáztak, fickándoztak s kuruc kedvükben kabátjaikat vagdoszták a földhöz. A széles jó kedv okozója, a megelőzőleg beszédett jó adag pálinka volt, amely tótágásra állította bennük a józanságot. Az éjjeli járőr figyelmessé lön a zajra s figyelmeztette a széles jókedvükben kurjantozó atyafiakat a rendre, mire ezek nagy büszkén vágta oda az őrnek, hogy „nem kérünk mi figyelmeztetést, mert jobban tudjuk, hogy mi a törvény, mint kend!” Miután az ismételt figyelmeztetés sem használt, a járőr be akarta őket kísérni. Ez elől az egyik lármázó, névszerűnt Aulik Imre megszökött. A másik kettőt sikerült a dutyiba bekisérni. Meg fogják őket büntetni.

Mal tárcánk megjelent a Franklin Társulat Méhner Vilmos-féle könyvkiadó hivatalának Historiák és Nóták című 2 kötetében. Egy kötet ára 80 fillér.

CSARNOK.

Nem sikerült kirándulás.

Vagy más? — Makáma. —
Irtam: MAMA

Heten valának, oh heten,
A kik
— A klikk —
Megosztzkodván a szerepeken,
Nemes vadra vadászni mentek,
Oh bozse moj! és minden szentek!
S elindulának
Kossuth utcából a szőke Tiszának,
De hogy a sárga piacra kiértek,
Balra tértek
S a Notre Dame des Douleurs temploma előtt
A fejük már a haditerve' fött.
Fegyverük is volt persze,
Csak egynek nem volt mersze
S ez kimaradt a sorbul,
Mint tavasszal,
Egy arasszal
A — kukoricaszár a porbul.
Innen a harcér már csak egy-két méter,
Ott méri a bort Péter,
A Majoros,
S legyen az ifju vagy koros,
Ott mindenki megkapja
A porcióját, a mit keresett
— És mondhatom, hogy nem is keveset —,
Amint ez eset is mutatja.
Nem volt az utjuk görbe,
Egyenest mentek a Gazdakörbe.
S elővették a hálót,
Amelylyel meg akarták fogni
A blagorodni
Gazdakört és — Vojnich bárót.
A Gazdakörben,
Hogy így egyszerre jöttek többen,
Feltűnést keltett e pár bácsi,
— A komitácsi.
Azt mondanom se kell talán,
Hogy volt Dudás is a csárdában,
Akinek, pláne mostanában,
Kétségkűt ott kell lennie
— Mert lenni vagy nem lenni-e? —
Minden művelt szerb asztalán.
A jó magyarok hát csak néztek,
Hogy: „Mi a szösz?
Ugy látszik, itt valami lösz!”
És kérdik: „Hát melyik a knéztek?
Lépien csak elő
Az előkelő

És hogyha ellenére nincs nagyoi,
Ugy mondja meg, mi járatban vagyon?”

S ő szépen lassan,
Hogy jobban hasson,
Kírukkolt vele,
S felele

Csevegés közben, ilyen formán:

Hogy „igy a párt és ugy a kormány,
Valamit mégis tenni kéne
És mér ne?
Tehát csak csitt!
Megalakulunk egy kicsit.
Ideiglenessen,
Csak hadd mehessen
A távirat.”

De a gazdák között hamar virrad
És rájövének,
Hogy a deli jövevények
Egy gombhoz kérik a nadrágot
S egyikük hamar közibe vágott:

„Mi pártot nem adhatunk kölcsön,
Azért, hogy Pártnélküli János,
Kinek elvtársa a plébános,
Sürgönydiszt öltson.

Mert látja, kérem,
És ez az érem

Másik fele,
— Így felele —

Magunknak is csak egy pártunk van,
S így beláthatja,
Ha nem tud szerezni máshunnan,
Már ezt az egyet,
Egyetlen egyet,
Az ember kölcsön nem adhatja.
Hát így jár mindig minden tücske,
— És ez az eset csücske —
Hogy sok pártja is volt nemrégén
De nem gondolt a hideg télre,

Csak rúgta félre
És elgajdázta — az alvégen.
Menjenek hát, jó urak, vissza,
Ahol a crni kafát issza,
Párt s cukor nélkül, keserűen,
De egy elvéhez mindig hűen:
Jócó, aki önöket küldte,
Lesvén, hogy a galamb megsült-e, —
S ki nem leli már hazáját a honba'
— Az Otthonba.

És mit tehettek egyebet?

Hiába üzték,
Hiába fűzték
Karóhoz az ebet.
Megtörülték, — a szóm ne sértsen —
Mégkövetem, az orrukát
S leléptek — ebből kiki eleget értsen —,
Mint kik jól végzék dolgukat.
És a Dudás? Annak lógott a szája,
Mint a hogy a rácdudának,
Ha sokfélét muzsikálnak,
Lóg a toxája . . .
Já—ja! —

Puck.

Müller József okl. mérnök tudatja, hogy Uri utcában 717. szám alatt (Dr. Révai-féle házban) mérnöki irodát nyitott.

Laptulajdonos: **Dr. Hajdu Dezső.**
Lapkiadók: **Plésty és Horváth.**

Kovács szerszám.

Egy kovács műhelyben használandó összes szerszámok a legkisebbtől a legnagyobbig azonnal eladók.

Preradov Szlobodán.
baromfipiacon.

Előnyomda.

Egy legujabb mintákkal felszerelt előnyomda elköltözés miatt eladó.
Bátori u. 938. szám.

Barna Rozál.

Megérkezett!

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy a napokban megérkezett nagymennyiségű sárga és rózsaszín asztali burgonya (krumpli) melynek zamata rendkívüli kellemes s azokat nagyban és kicsinyben a legolcsóbb árban árusítom.

Egyszersmint értesítem a mélyen tisztelt közönséget, hogy nálam kapható első rendű Carasda és Petrozsényi szén, valamint liszt, derce, korpa, s naponta friss házi kenyér a legpontosabb kiszolgálás mellett, s mindent házhoz szállítok. A n. é. közönség b. pártfogását kérve maradok

tisztelettel
HAUER B.

liszt és kenyér kereskedő, Kráhl ház

NE VEGYEN SENKI HANGSZERT
míg

Reményi Mihály

műhangszerész cs. és kir. szabadalom tulajdonos, a Magyar Királyi Zene-Akadémia szállítója, 315 ábrával ellátott legújabb képes árjegyzékét át nem oivasta, mely ingyen és bérmentve küldetik.

Budapestről, Király-utca 44. II.

Kiadó butorozott szoba.

A főtérhez közel egy uri háznál csinosan butorozott világos külön bejárattal utcai szoba, egy vagy két intelligens férfi vagy nőnek kiadó.

Ugyanott egy jó vaskályha csövekkel felszerelve eladó.

Hogy hol?

Megmondja a kiadó hivatal.

Jó fa és szén.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel tudatni, hogy száraz egészséges tűzifa-val, nemkülönben elsőrendű petrozsényi fűtőszénnel és kokszzal legjutányosabb árban szolgáltathatok. Megrendeléseket pontosan eszközölök és mindent házhoz szállítok.

Tisztelettel
Löffler Adolf

Közelgő ünnepekre.

Vékonyhájú Erdélyi dió,
Nagyszemű szilva,
Pergetett akácmező,
Valódi Magyarádi bor,
Thea rumok,

Valódi barack s szilva pálinka nagyválasztékban. Finom Porosz és Petrozsényi kőszén, melyet házhoz szállítok a legjutányosabb árban.

KASSZOVITZ ÁRON

fűszer és vegyeskereskedő, (Boros-féle ovodánál)

Hirdetmény.

Van szerencsém t. vecöimmel közölni, hogy téli tűzifa készleteim immár megérkeztek és a tiszapári telepen eredeti erdei öleket a legjutányosabban kaphatók.

Tisztelettel
Pártos Sándor

Telefon szám 84.

fakereskedő.

PÉNZ

4 1/2 0-OS

törlesztéses kölcsönök

nyújtok budapesti és külföldi elsőrangú pénzügyintézetektől a földbirtok és ingatlan 1/4 értékeig I. és II. helyre 15—65 évig terjedő időtartamra. Személyhitelt! papoknak, katonatisztoknak, állami- és magánhivatalnokoknak, kereskedőknek és iparosoknak kezes és kezes nélkül 1—15 évig terjedő időre gyorsan és diszkrétan.

Bank- és magánadósságok convertálása.

LANG SAMU Budapest, VI., Nagymező u. 12.

A kölcsön nem záloglevelekben, hanem készpénzben lesz folyósítva.

Értékpapírok és részvények a legmagasabb napi árfolyam mellett megvételnek.

Osztálysorsjegyek 1/4 K 12. 1/2 K 6. 1/4 K 3. 1/8 K 1.50. — (Válaszbélyeg.)

SZŐLŐ VESSZŐ ELADÁS.

Atulirt immunis homok szőlő telepén Szanádon egy 1/4 millió sima szőlő vessző jól beérett, peronoszpóra lisztharmit és jégverés mentes őszi vagy tavaszi szállításra eladók.

Olasz Rizlingi	ezre	3 forint.	Aramon.	ezre	3 forint
Nagy Burgundi	"	3 "	Szlankamenka	"	3 "
Kövi Dinka	"	3 "	Vörös sasza	"	5 "
Kadarka	"	3 "	Fehér sasza	"	5 "
Oporto	"	3 "			

Továbbá esemege különlegességek 60 féle fajban ára 1000 darabonként 6 forint.

VARTUS ALAJOS szőlő birtokos Szanádon.

Diszmű-könyvkötészet

MAGYAR IPAR!

Tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel, hogy újabb szakképzettségi ismeretek be szerzése után Zenán a szabadkai utcában diszmű-könyvkötészetet rendeztem be, a hol úgy géppel, mint kézi munkával a tegezősbb

kötésű és legdiézesebb, aranyozott és mintázott munkákat állíthatom elő.

AZ ÁLTALAM HASZNÁLT ANYAG MIND ELSŐRENDŰ MAGYAR GYÁRTMANY.

Az árak a 25 0°-kal olcsóbbak s ezenkívül munkáim minőség tekintetében a gyári készítmények fölött az által is előny-

ben vannak, hogy az iverk gyors kiesése az én munkáimnál ki van zárva.

Iskola könyvek kötésére a legnagyobb gondot fordítom, a legerősebb kötést és a legjobb táblát és vásznat alkalmazom.

A n. é. közönség kegyes pártfogását kérve vagyok

kötő tisztelettel
TÓTH ANDRÁS
diszmű-könyvkötő.

ÜZLET ÁTVÉTEL.

Tisztelettel értesítem a n. é. közönséget, hogy a baromfi-piac-
térén, Kikrics János ur emeletén házban levő Kikrics Noé-féle

női-, férfi- és gyermekekzipő-üzletet

átvettém, melyet 15 év alatt Papp József Jánosné
cipész üzletében szerzett sokoldalú tapasztalattal
folytató tovább fogok vezetni. — Javítások gyorsan
és pontosan készíttetnek.

Tisztelettel **Karabás Emil** cipész mester